

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. év február 20. napján tartott tanácsülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A 2. rb folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett kisebb kárt okozó csalás büntette és más bűncselekmények miatt ... vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2018. szeptember 27. napján kihirdetett 42.Kb.4/2017/23. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottnak az ítélet rendelkező részének 3. pontjában írt vagyon elleni cselekményét helyesen a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző de a (2) bekezdés b.) pont bc.) alpontja szerint minősülő csalás vétségének minősíti.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 3 (három) évi próbaidőre felfüggeszti.

A szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelése esetén annak tartamába a vádlott által 2018. október 3. napjától 2018. december 18. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendeli.

A szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelése esetén a vádlott a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A közügyektől eltiltásra vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A vádlottat kötelezi az elsőfokú eljárás során felmerült 126.447,- (százhuszonhatezer-négyszáznegyvenhét) forint bűnügyi költség megfizetésére, míg a további 12.235,- (tizenkettőezer-kettőszázharmincöt) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A vádlottat kötelezi az elsőfokú ítélet meghozatalát követően felmerült további 14.350,- (tizennégyezer-háromszázötven) forint bűnügyi költség megfizetésére.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2018. szeptember 27. napján kihirdetett 42.Kb.4/2017/23. számú ítéletével ... vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző de a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett csalás büntetében, 9 rendbeli a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző de a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás vétségében. Ezért őt -halmazati büntetésül- 1 év 6 hónapi börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. A magánfelek által előterjesztett polgári jogi igényt egyéb törvényes útra utasította. Kötelezte a vádlottat 70.062,- forint bűnügyi költség megfizetésére, míg megállapította, hogy az ügyben felmerült további 34.735,- forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ismeretlen helyen lévő vádlott távollétében tartott tárgyaláson az ügyész a jogorvoslati nyilatkozat megtételére három nap gondolkodási időt tartott fenn, utóbb a törvényes határidőn belül fellebbezéssel nem élt. A vádlott védője a tárgyaláson enyhítésre irányuló fellebbezést terjesztett elő, míg az elfogatóparancs alapján 2018. október 4. napján a bíróság elé állított vádlott a törvényes határidőn belül irány megjelölése nélkül, feltehetően a büntetés enyhítése érdekében terjesztett elő fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.785/2018/1. számú átiratában utalt arra, hogy a védelmi fellebbezésekre tekintettel az ítélet felülbírálata a Be. 583. § (3) bekezdés a.) pontja alapján korlátozott, az ítélet megalapozottsága a Be. 591. § (2) bekezdés a.) pontja alapján nem vizsgálható, azonban felhívta a figyelmet arra, hogy a 4. számú ítéleti tényállás második mondatában névelírás történt. Azt álláspontja szerint a Be. 593. § (1) bekezdés a.) pontja alapján annyiban kell helyesbíteni, hogy magánfél 10 sértett neve helyett magánfél 7 sértettet kell feltüntetni. Jelezte, hogy számelírás folytán az ítélet 5. oldal 1. bekezdésében az összesített kár összegét 2.450.000,- forintra kell helyesbíteni. Kifejtett álláspontja szerint a Be. 590. § (5) bekezdés c) pontjára figyelemmel a bűncselekmények helyes jogi minősítése mellett a felhívott törvényhelyet annyiban kell pontosítani, hogy meg kell jelölni a Btk. 370. § (1) bekezdését követően a (2) bekezdés b) pont bc) alpontot is. Egyebekben a büntetés enyhítésére nem látott törvényes lehetőséget. Összességében indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a tényállást a Be. 593. § (1) bekezdés a.) pontja alapján az átiratban írtaknak megfelelően helyesbítse, továbbá az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján annyiban változtassa meg, hogy a bűncselekmények törvényhelyeként a Btk. 373. § (2) bekezdés b) pont bc) alpontot is tüntesse fel. A közügyektől eltiltást a Be. 33. § (2) bekezdés alapján mellékbüntetésként kiszabottnak tekintse, egyebekben az ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

A bejelentett vádlotti és védői fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése alapján bírálta felül. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen járt el. A korlátozott felülbírálat az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét érinti, miután a fellebbezések kizárólag a büntetésre vonatkozó rendelkezések ellen irányultak. A fellebbviteli bíróság a Be. 590. § (5) bekezdése a) pontja alapján azonban az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírált az elsőfokú eljárást, így vizsgálta azt is, hogy az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést megvalósított-e.

A másodfokú katonai tanácsa ennek során megállapította, hogy nem történt olyan eljárási szabálysértés, amely megalapozná az elsőfokú ítéletnek a Be. 567. § (1) és (2) bekezdése, valamint a Be. 608. § (1) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezését. Az elsőfokú bíróság a tárgyalása

során az eljárási szabályokat betartotta. A Be. 518. § (3) bekezdésében írtaknak megfelelően -mivel a korábbi tárgyalási határnap óta hat hónap eltelt- a tárgyalást a tárgyalás korábbi anyaga lényegének ismertetésével megismételte a 2018. szeptember 27. napján tartott tárgyaláson, a jogosultaknak a Be. 518. § (4) bekezdésben írtak szerinti kérdezési és észrevételezési jogát biztosította. A vádlott jelenlétének biztosítása érdekében a szükséges intézkedéseket megtette, ennek eredménytelensége miatt az 1998. évi. XIX. törvény XXV. fejezetében, majd az időközben hatályba lépett Be. CI. fejezetében írt rendelkezéseknek megfelelően folytatta le az eljárást az ismeretlen helyen tartózkodó vádlottal szemben.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy mivel a vádlott és védője a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, így a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította. E körben azonban a másodfokú bíróság osztotta a fellebbviteli Főügyészség átiratában írtakat, miszerint az ítéleti tényállás második mondatában nyilvánvaló névelírás történt. Ez azonban a Be. 593. § (1) bekezdés a.) pontja alapján az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás anyaga alapján helyesbíthető volt. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az ítélet 3. oldal harmadik bekezdésében magánfél 10 sértett neve helyett magánfél 7 sértettet tünteti fel, míg az ítélet 5. oldal első bekezdésében a nyilvánvaló számelírás folytán az összesített kár összegét helyesen 2.450.000,- forintra helyesbíti. Az első fokú bíróság által lefolytatott bizonyítás anyag alapján pontosította továbbá az ítélet meghozataláig megtérített kár összegét is, ami helyesen 625.000,- forint.

A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a Be. 590. § (5) bekezdés b) pontja alapján a vádlott felmentésére (az eljárás megszüntetésére) nincs ok, míg a cselekmények jogi minősítésére vonatkozó rendelkezések Be. 590. § (5) bekezdés c.) pontja alapján megváltoztatásra, pontosításra szorulnak.

Az elsőfokú katonai tanács a vádlott cselekményeit a vádiratban írtakkal egyezően 2 rendbeli a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés b.) pontja szerint minősülő folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett kisebb kárt okozó csalás büntettének, 9 rendbeli a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő üzletszerűen elkövetett kisebb kárt okozó csalás büntettének, valamint a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc.) pontja szerint minősülő szabálysértési értékhatárt meg nem haladó kárt okozó üzletszerűen elkövetett csalás vétségének minősítette.

A bűncselekmények minősítésére vonatkozó rendelkezések pontosítására irányuló ügyészi indítvány alapos.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa által a bűncselekmények helyes jogi minősítése mellett felhívott törvényhelyeket a Be. 590. § (5) bekezdés c.) pontja alapján annyiban pontosítja a másodfokú katonai tanács, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező részének 3. pontjában írt cselekmény tekintetében a Btk. 373. § (1) bekezdése és (2) bekezdés b) pontja mellett fel kell tüntetni a bc.) alpontot is.

Az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezések alaposak.

Az elsőfokú katonai tanács a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket helytállóan tárta fel. A bűnösségi körülményeket egymással egybevetve, összefüggésükben értékelte. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a bajtársait

hosszú időn, majd' egy éven keresztül megkárosító vádlottal szemben a Btk. 79. §-ban írt generális és speciális büntetési célok kizárólag szabadságvesztés büntetés kiszabásával érhetők el. Ennek a Btk. 80. § (2) bekezdésében írt középértéket messze el nem érő tartama méltányosnak tekinthető, de még arányban áll a vádlott terhére rótt cselekmények tárgyi súlyával és a vádlott alanyi bűnösségének fokával.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint az enyhítő körülmények körében nyomatékkel értékelendő a vádlott javára a korábbi jó szolgálat teljesítése, a cselekmények elkövetés óta bekövetkezett időmúlás, valamint az, hogy a terhére rótt cselekmények elkövetését motiváló rossz anyagi helyzete - egy gyermek eltartásának kötelezettsége mellett- a szolgálatról történő lemondása folytán még inkább elnehezedett, ennek ellenére a kár egy kisebb részét megtérítette.

A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint mindezen körülményekre figyelemmel indokolt az eddig büntetlen előéletű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése a Btk. 85. § (1) bekezdése alapján. Ezzel olyan helyzetbe kerül a vádlott, hogy a szerzett jövedelméből a sértetteknek -akik egyebekben nincsenek elzárva attól, hogy ellenkező esetben polgári úton érvényesítsék a vádlott által elismert követelésüket- a teljes kárukat megtérítse.

A felfüggesztés próbaidejének tartamát a másodfokú katonai tanács a Btk. 85. § (2) bekezdésében írt törvényi keretek között 3 évben állapította meg, mert álláspontja szerint az így meghatározott tartamú próbaidő alkalmas arra, hogy a vádlottat a jövőben visszatartsa hasonló jellegű bűncselekmények elkövetésétől.

Tekintettel arra, hogy a másodfokú katonai tanács a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását felfüggesztette, a Btk. 61. § (1) bekezdésében írtakra figyelemmel értelemszerűen mellőzte a közügyektől eltiltásra vonatkozó rendelkezést.

A szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelése esetére a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról.

A szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelése esetére annak tartamába a Btk. 92. § (1) bekezdése alapján a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa észlelte, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költség összege számítási hiba folytán tévesen került megállapításra. Az iratok alapján ugyanis megállapítható, hogy a költségjegyzékbe nem került bejegyzésre a vádlottat terhelő bűnügyi költségként a vonatkozó, 2018. február 6. napján készült jegyzőkönyv szerint 13. tételszám alatt ... igazságügyi orvosszakértő részére utalványozott 16.342.- forint, továbbá a 23. naplósza alatti jegyzőkönyv szerint a vádlott védőjének 14. tételszám alatt utalványozott, a 2018. szeptember 27-i tárgyaláson felmerült védői díja. Mivel a vádlott büntetőjogi felelőssége megállapításra került, a Be. 574. § (1) bekezdése szerint őt terheli a Be. 145. § (1) és (2) bekezdése alapján az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség, melynek összege helyesen 126.447,- forint. Ezen túlmenően a nyomozati szakban olyan cselekménnyel kapcsolatban is merült fel bűnügyi költség, amit az ügyészség nem tett vád tárgyává, ezért az O.B. tanú kihallgatásával felmerült összesen 12.235,- forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa észlelte továbbá, hogy a vádlottal szemben kibocsátott elfogatóparancs az elsőfokú ítélet meghozatalát követően eredményre vezetett, őt 2018. október 4.

napján megtartott nyilvános ülésre előállították. A 26. naplósorszám alatti jegyzőkönyv tanúsága szerint az elsőfokú katonai tanács a vádlott kirendelt védője részére a nyilvános ülésen való részvételért összesen 6000,- forint védői díjat állapított meg, amelyet a díjmegállapító végzés nyomban jogerőre emelkedése után utalványozott is, azonban a költségjegyzékbe -a jegyzőkönyvben rögzítettekkel ellentétben- nem jegyezte be 15. tételszám alatt, valamint annak viselésére sem kötelezte a vádlottat. A másodfokú katonai tanács miután a vádlott bűnösségét jogerősen megállapította, a Be. 613. § (1) bekezdése alapján ezen költség viselésére is kötelezte a vádlottat.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a fellebbezéssel érintett elsőfokú ítéletet a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg az ítélet egyéb rendelkezéseit - helyes indokainál fogva- helybenhagyta.

Budapest, 2019. február 20.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette hb. százados sk.
előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2018. szeptember 27. napján kihirdetett 42.Kb.4/2017/23. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.80/2018/13. számú ítélete folytán 2019. február 20. napján a rendelkező részben írt változtatásokkal jogerőre emelkedett és a szabadságvesztés büntetés kivételével végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2019. február 20.

. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hiteléül: